

kasser til gode, om hvilke den højtærede Minister mener, at de er noget mindre velstillede end Bykasserne, uagtet Reglerne for Statstilskuddets Fordeling har været det samme som for Bykasserne. Men saa længe man ikke kan overbevise os om, at vi har Raad til at gaa ind paa denne Forhøjelse, der heller ikke efter vor Mening er paatrængende, bør den højtærede Minister ikke gøre Regning paa, at vi hurtigt og prompte, maaske i Løbet af faa Dage, skulde kunne tilvejebringe den Sygekasselov, som vi erkender, at han med god Grund kunde ønske at faa tilvejebragt i indeværende Samling. Med de Statstilskudsregler, som vi har, er de danske Sygekasser i 20 Aar vokset overordentlig stærkt, deres Medlemsantal er blevet mangedoblet. Helt urimelige og uretfærdige kan derfor Reglerne for Fordelingen af Statens Tilskud ikke have været. Vi er dog, som sagt, villige til at forandre disse Regler, til at finde en ny Maade, naar Ministeren kan overbevise os om, at det er bedre at vælge et andet Tilskudsgrundlag end det nuværende, men kun under den Forudsætning, at vi ikke derved kommer til at faa en Udgift, som er saa overordentlig stor, som her er foreslaaet, og som efter vor Mening ikke kan siges at være paatrængende nødvendig. Vi er klare over, at Statens Udgifter til dette Formaal ogsaa uden den her foreslaaede Forøgelse fremdeles vil vokse paa Grund af Sygekassernes Udvikling; men ganske ekstraordinært og uden at den Kommission, der har arbejdet i Sagen, har fundet Anledning til at foreslaa det, vover vi, under de nuværende økonomiske Forhold, ikke at gaa med til en forøget Udgift som den foreslaaede. Skulde den højtærede Minister kunne overbevise os om, at vi har Uret i den Henseende, eller skulde han erklære sig villig til i alt Fald i indeværende Aar at tage Sygekasseloven paa de øvrige Betingelser i alt væsentligt, men dog saaledes, at den ikke kommer til at medføre nævneværdig større Udgift end nu, kan jeg tilsige den højtærede Minister vor Medvirken og endda vor kraftige Medvirken til at faa dette Lovforslag vedtaget i den kortest mulige Tid. Men kan han ikke det, maa han søge sit Forslag vedtaget ved Hjælp af de øvrige Grupper her i Tinget. Vi vil ikke vove os finansielt længere ud i Aar, end vi allerede er.

Dalsgaard: Jeg er enig med den højtærede Indenrigsminister i, at Syge-

kasseloven af 12. April 1892 er en af de bedste af de mange gode sociale Love, som vi har faaet i den sidste Snes Aar. Det er mærkeligt nok for de Medlemmer, der i sin Tid har været med til at arbejde og stemme for den, og ogsaa meget fornøjeligt at høre den enstemmige Ros og Anerkendelse af den nævnte Lov, thi den Gang da Loven var under Forberedelse her i Rigsdagen, og den Gang den blev vedtaget, blev den mødt med megen Kritik fra flere Sider, men ganske vist gik det jo saadan, at da Loven kom til at virke i Praksis, forstummede hurtig Kritikken, og der er jo nu ikke Tvivl om, at Loven har været meget heldigt affattet, og et ret stærkt Vidnesbyrd herom synes jeg ogsaa findes i den Omstændighed, at Loven den Dag i Dag, efter over 20 Aars Virketid, er ganske uforandret.

Sygekasseloven af 12. April 1892 er jo ikke nogen Tvangslov. Det var et Tilbud til de ubemidlede Klasser her i Landet om en Hjælp til Selvhjælp fra Statkassens Side, og den forløbne Tid har noksom godtgjort, at disse Principper var ganske udmærkede at grunde en Sygekasselovgivning paa. Det er en meget rig Udvikling, der er kommet frem paa dette Omraade her i Landet som Følge af denne Lov. Jeg kan som Vidnesbyrd herom nævne, at ved Udgangen af 1912 — det sidste Aar, hvorfor der foreligger Indberetning fra Sygekasseinspektøren, og det tyvende Aar af Lovens Virketid — var der 1523 anerkendte Sygekasser med 749,635 Medlemmer, det vil sige, at 41 pCt. af Landets Befolkning over 15 Aar var Medlemmer af anerkendte Sygekasser, hvilket igen vil sige over $\frac{2}{5}$ af den voksne Befolkning, og efter hvad jeg har set i Bladet Børsen i Dag, skal der ved Udgangen af 1913 have været 1529 anerkendte Sygekasser med et Medlemsantal af 795,460 Medlemmer; altsaa en meget betydelig Forøgelse fra 1912. Nu skal Medlemsantallet andrage ca. 42 pCt. af den voksne Befolkning. Sygekassernes Indtægter i 1912 var i alt 8,788,793 Kr., hvoraf Medlemsbidraget udgjorde 5,713,601 Kr. og Statstilskuddet 2,442,213 Kr. Efter Meddelelse af det nævnte Blad var Statstilskuddet for 1913 steget til 2,764,991 Kr., altsaa en meget betydelig Stigning, og der er jo Grund til at vente, selv om vi ikke forandrer noget ved Fordelingsreglerne, at Statstilskuddet vil stige ganske betydeligt fremdeles, thi efter en Meddelelse, der er blevet sendt til et Folketingsudvalg for nogle Aar siden — det var vist i 1910 — fra Sygekasseinspektøren, var ca. 90 pCt.